

17
Mri

Weisu.

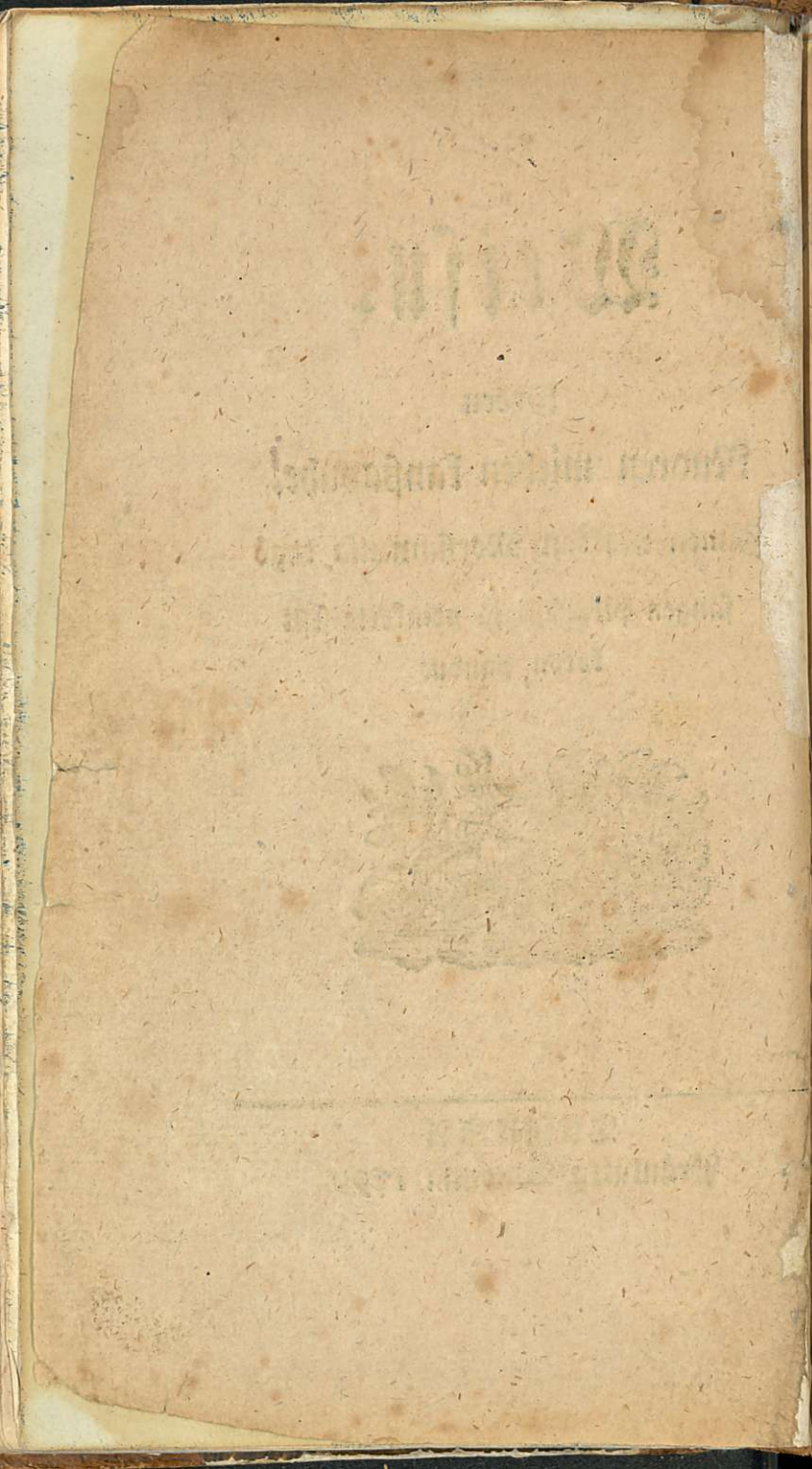
Ohden

Nuoren miehen kansapuhe.
Hänen Rakkain Morsiamensa tuokse
sangen pikaisesti ja yrikermaisesti
kokoan pandu.

SUKUSA
Prantattu Vuonna 1799.

B. 1. Ole Sielun iloinen re:

B. 1.

Nyt mä tällä ävällä, alan pännän taräl-
lä, kirjettaman laulua, awio liston
kaunua.

v. 2.

Wiisi muut ja wäähä päällä, olen rakastu-
nut tääl, yhtä foret pikanaist, nuorta Neisy-
jhanaist.

v. 3.

Hywä huomend ystävän, mä nytt teitä
terwetän, Runga te nou elänyt, fore kaunis
kuldampyt.

v. 4.

Ongo teill oll terweys, ja myös toisan
menestys, Sitä minä kysyn tott, andatet se
tiet mull kohte.

v. 5.

Kuulul mitän outo siis, hywäs kyläs kans
pungis, Sitä minä teidä kans, kysy rästä koh-
däjtans.

v. 6.

v. 6.

Se on kaikkien pahis miut, että ystäväni
on tull, Minust kauwas asuman monen peni-
tulman taan.

v. 7.

Minä sanon teille sen, minun kulda Brij-
rasen, Etten mä teist erjä, waan tahdon teis-
dän perid.

v. 8.

Minun kulda myrteypen, awio wainonny-
pyren, Oikat sen pääll wäkutett, etten mä teit
pilt² eng pett.

v. 9.

Joka Meiken uskotta, se ihminen Her-
ralda, Kangaistan kyll kauhiast, eritettan
taiwahast.

v. 10.

En mä suingan narra teit, engä waaran
ihen heit, Mutta Frijan todesti, teidän tygön
kohdesti.

v. 11.

Ehkä olen armollans, korpemmasta säde-
dyst kans, Kuin mun kulda Brijtani, onia
rakas sulhani.

v. 12.

Waan en mindä huoli siit, kyll on ollut
monda niit, Jotka ovat huonommast, sugust
nainet halwemmast.

v. 13.

Waswerus Kuningas, woimallinen Ruha-
te

tinäs, Köyh' n Esterin myös ott, Drottningin
sen teki koft.

v. 14.

Kas' näin Ahasverus suur, valkka pit-
kan otti juru, Ei hän huolin adeleist, Keisarits-
ten tyttärst.

v. 15.

Ah näin myöskin minäkin, pidän teistä
Britta kuin en mä pidä teit pahemman maan-
sella halwempan.

v. 16.

Ulkät pahan mailman, andakat teit perä-
waan, Kunniall isen kätuäkät, nöyryt ka käll
näyttäkät.

v. 17.

Maitma on kamala, sillä hän monel taa-
wala, Pyytä nuoruksii tääl häpiä meren
luffal jääl.

v. 18.

Minä vielä Britatan, sangen forest warpi-
tan, Ujan wietteist turhista, danseist leikeist
julumista.

v. 19.

Ne jott noli reijawat, hopyy huoneist
keinumwat, Ne tule pian peretyr, häpiä orrel
heiteyr.

v. 20.

Heran sana lufekat, kosta toiset
luffewat, Pyhä päivän ilosa, krounsa
vidosa.

v. 21.

v. 21.

Min Jumal teit siunapi, ja myds runs-
last andopi, Nakkaut teill mailmas i lon suus-
ren taiwahas.

v. 22.

Oh mun armas Brijtahan, äskät minun
neuwoftan, Te nytt yhiän hämmästyf, ja mun
pääkän närtästyf.

v. 23.

Wiel mä nyttkin juttelen, täsä lauluspu-
helen, Eiidän kansan rakkahast, sydämeftän har-
rahast.

v. 24.

Oh mä o'len kuulla saan, eträ teit myds
pilkatan, Ihmisiä kavaluid, tain mailman
wiekkahild.

v. 25.

He ovat teit harmittan, Kiwi fuoman
myöftin pan, tehdän perän painawan jong wiet-
awio vandahan.

v. 26.

Olkat käreftwäinen te, wöhä aika kyllä-
he, Wiimen lakka pauhamast, pilkka wirttä
laulamast.

v. 27.

Ei taid kengän lukita, wiekain suita tu-
lita, Sewät ei tääll millän laill, Kielen luf-
tu tehdä taid.

v. 28.

Oh mä wiellä, tawalla, rakkauden sanal-
la

la, Canon teille Briita part, älkät, olko
puheitt arl.

v. 29.

Nyht mä wielä puolestan, teillän Herran
ilmoitan, Ett mä ta don na d, sijt en Koskan
waiket laid.

v. 30.

Mä jätän tämän asian, sentän Herran
Jumalan, Hallun ja m. ös huoma an, hänen
tahtos tydyn ain.

v. 31.

Jos sää olet Herra suon, ja tain Brii-
ta minull suon, Waiwojen ja wainoijen, sinun
haalbus annan sen.

v. 32.

Herra minua aut ja kuull, tai Briita
on kyll raka: mull, Niin kuin Nabhell Jacobill,
jongas viimein annoit silt.

v. 33.

Oh muu Briita pieneni, Jumal puh:
mieheni, olkon minull ja teill, siunausta suok-
ton meill.

v. 34.

Herra myös mull toimita, hywä Lum-
pan sowita, Jong kans ilol hauttan ast, ain
eläisin rakkahast.

v. 35.

Minun wäkä kohltoisen, Briita kussa
motttoisen, Jumalata rukoillat, niin te homän
miehen saat.

v. 36.

v. 36.
Meid in tule molempain, Jumalata ru-
koill ain, Et me hyvän aikahan, menisin aivo
aittahan.

v. 37.
Mä viel wärsyll muutamal, morsiamel-
lan Briitahall, Annan tiet et ikävä, minil
talwi wierax jää.

v. 38.
Ehtoxt maata pannesä, amul warhain
nostesan, Te olet minun mielesän, uunisan
myös edesän.

v. 39.
Koskan olen päiwäll työs, niin mä silloin
Kansa myös, ajatelen Briitan pääll, satel tui-
stull pyr, sääl.

v. 40.
Oh mu: Briita rakkani, sokei mandel
rakkani, Näin on nyt mun Kansan laji, kuin
täs laulus kuulla sait.

v. 41.
Nyt mä weisun loperän, silli ei aika myös
den an, Enämpätän waiwa a, pidemmälde
irjoitta.

v. 42.
Mä jätän Herran Jumalan, haltun ja
myös huomahan, Minun lora piikani, rakkani
kulta Briitani.

